

сѣднѣ (тѣй) и дванадесе те
апостоли съ него.

15 И рече ѿмъ: съ голѣмо
желаніе пожелѣхъ да ѿмъ съ
вѣсъ тѣа пѣсха, доклѣ не
сѣмъ прѣлаъ мѣки те.

16 Защо̀то ви говоримъ,
че ѿ тѣка на тѣмъ нема да
ѿмъ веке ѿ неа, доклѣ да
се свѣрши въ царство то
Бжїе.

17 И като зема чѣша та,
возблагодари, и рече: земе-
те тѣа (чѣша) и раздѣлѣте
си ѿ:

18 Защо̀то ви говоримъ,
че нема да пиѣмъ ѿ плодѣтъ
лѣзни, доклѣ да дойде цар-
ство то Бжїе.

19 И зема и хлѣбъ, и ка-
то въздаде благодареніе,
преломи го, и даде ѿмъ, и
рече: това ѣ тѣло то моѣ,
коѣто се дава за вѣсъ: то-
ва творѣте за моѣ воспоминаніе.

20 Подобно зема и чѣша
та, и даде ѿмъ послѣ по ве-
чѣра та, и рече: тѣа чѣша ѣ
новшо завѣтъ съ моа та
крѣвь, коѣто се пролива за
вѣсъ.

21 Обаче ѣто ржкѣ та на-
оногова който ме предава
съ мене ѣ на трапѣза та.

22 И ѿнъ оубо человекѣ-
ческїй ѿива, каквѣто ѣ ѿ-
предѣлено: но горко на о-
ногова человекѣка чрезъ ко-
гѣто се предава.

23 И ѿни начнаха да из-
дирѣватъ по междѣ си, кой
ли да ѣ тѣа, што̀то ще да
стѣри това̀.

24 И вьдѣ прѣвнѣ въ нихъ,
кой ли ѿ нихъ ѣ по голѣмъ.

25 И Исусъ ѿмъ рече: ца-
рове те на тѣзвѣщы те го-
сподствѣватъ надъ нихъ: и
ѿниа што̀то ѿмъ властвѣватъ
наричатъ се благодѣтели.

26 И вьше не стѣ такѣ, но
по голѣмшо междѣ вѣсъ, да
вжде като по малкїо: и сга-
рѣйшина та като слѣга та.

27 Защо̀то кой ѣ по голѣ-
мъ, тѣа ли што̀то сѣди,
или тѣа што̀то слѣгѣва; не
ѣ ли по голѣмъ тѣа што̀то
сѣди; но ѡзъ самъ по ме-
ждѣ вѣсъ като ѣдинъ што̀то
слѣгѣва.

28 И вьше стѣ ѿниа който
стѣ были заедно съ мене въ
мои те напѣсти:

29 И каквѣто Отѣцъ мой
завѣща мене царство то,
такъ и ѡзъ го завѣщавамъ
вамъ:

30 Да пѣдете и да пиѣте на
трапѣза та ми въ царство
то моѣ: и да сѣднете на пре-
стѣлы да сѣдите дванаде-
сетъ те колѣна Іерузалени.

31 И рече Гѣъ: ѿимъне,
ѿимъне, ѣто сатана та про-
си вѣсъ да въ стѣ като пше-
ница:

32 И ѡзъ са молихъ за те-
бе да не ѿскѣдѣ вѣбра та ти: